

E. O.

Narada w sprawie czechosłowacko-polskich badań nad starożytnym hutnictwem

Kwartalnik Historii Nauki i Techniki 8/3, 474-475

1963

Artykuł umieszczony jest w kolekcji cyfrowej Bazhum, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych tworzonej przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego.

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie ze środków specjalnych MNiSW dzięki Wydziałowi Historycznemu Uniwersytetu Warszawskiego.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

cyny, dające przegląd rozwoju lecznictwa od czasów prehistorycznych do chwili obecnej (przy czym na szczególną uwagę zasługują zbiory dotyczące wieków minionych).

Łotewscy historycy nauki i techniki odbywają regularnie spotkania z kolegami estońskimi i litewskimi¹. Ostatnie z tych spotkań odbyło się w końcu 1962 r. w Rydze.

Eugeniusz Olszewski

ZSRR

DZIESIĘCIOLECIE INSTYTUTU INFORMACJI NAUKOWO-TECHNICZNEJ

Związkowy Instytut Informacji Naukowo-Technicznej obchodził 12 grudnia 1962 r. dziesięciolecie istnienia. Najbardziej popularnymi wydawnictwami Instytutu są: „Referatiwnyj Żurnał” i „Expres-informacija”. Instytut opracowuje obecnie ok. 15 tys. wydawnictw periodycznych oraz olbrzymią naukową literaturę nieperiodyczną ze stu krajów w 64 językach, podając corocznie ponad 700 tys. informacji.

Naukowo-badawcza działalność Instytutu skierowana jest na przygotowywanie podstaw teoretycznych i opracowywanie techniczne nowych metod, które pozwolą zmechanizować proces naukowo-informacyjny.

I. S.

Czechosłowacja

NARADA W SPRAWIE CZECHOSŁOWACKO-POLSKICH BADAŃ NAD STAROŻYTNYM HUTNICTWEM

W dniach 13—15 marca br. odbyła się w Starym Smokowcu narada przygotowująca dalszy etap czechosłowacko-polskiej współpracy w zakresie badań nad starożytną techniką hutniczą¹. W naradzie ze strony polskiej wzięli udział doc. M. Radwan i mgr K. Bielenin, a ze strony czeskiej — dr R. Pleiner.

Po omówieniu przebiegu i wyników próbnych wytopów przeprowadzonych w Siupi Nowej w 1962 r.² oraz dokonywanych w Krakowie badań laboratoryjnych nad grapiami³ sformułowano plan dalszych prac. W 1963 r. przewidywane jest przeprowadzenie w Polsce doświadczalnego wytopu z rudą fosforową dla uzyskania danych o przechodzeniu fosforu do żużla i do metalu w warunkach procesu dy-

¹ Por. notatkę o jednym z tych spotkań w nrze 4/1961 „Kwartalnika”.

² Por. R. Pleiner, M. Radwan, *Polsko-czechosłowackie doświadczenia wytopu żelaza w dymarkach z okresu rzymskiego*. „Kwartalnik Historii Nauki i Techniki”, nr 3/1962 oraz: M. Radwan, R. Pleiner, *Polnisch-tschechoslowakische Schmelzversuche in der Rennöfen der römischerzeitlichen Bauarten*. „Archeologické Rozhledy”, nr 1/1963.

³ Por. sprawozdania z tych wytopów w nrach 4/1962 i 1/1963 „Kwartalnika”.

⁴ Por. w nrze 1/1963 „Kwartalnika” sprawozdanie: *Konferencja na temat konserwacji zabytków metalowych* oraz w numerze niniejszym sprawozdanie z konferencji Zespołu Historii Polskiej Techniki Hutniczej i Odlewniczej.

markowego. W 1964 r. natomiast projektuje się wytopy na terenie Stacji Archeologicznej Czechosłowackiej Akademii Nauk w Breznie w piecach typu Scharnbeck (analogicznych do pieców świętokrzyskich z okresu rzymskiego) i typu Zelechowice (okres słowiański). Przy wytopach zwrócona będzie szczególna uwaga na zjawisko nawęglania metalu.

E. O.

Kanada

150-LECIE URODZIN KAZIMIERZA GZOWSKIEGO

W dniu 5 marca br. minęło 150 lat od chwili urodzin Kazimierza Stanisława Gzowskiego, wybitnego inżyniera i działacza społecznego Kanady.

Gzowski, urodzony w 1813 r. w Petersburgu, uczestniczył jako oficer saperów w kampanii 1831 r., a po klęsce powstania wyemigrował do Stanów Zjednoczonych, skąd w 1842 r. przeniósł się do Kanady. Tu szybko wysunął się do czołówki inżynierów kolejowych i wodnych: był naczelnym inżynierem budowy pierwszej kanadyjskiej kolei żelaznej, brał udział w pracach nad rozbudową portu w Montrealu i pogłębianiem kanału Św. Wawrzyńca, nadzorował budowę słynnego mostu kolejowego przez Niagarę (tzw. *International Bridge*). Odgrywał też Gzowski poważną rolę w życiu społecznym Kanady: należał do założycieli kanadyjskiej organizacji inżynierskiej, był pułkownikiem milicji, a na krótko przed śmiercią pełnił obowiązki administratora prowincji Ontario. Zmarł w 1898 r., odznaczony niedługo przedtem przez królową Wiktorię tytułem Sira¹.

Z okazji 150-lecia urodzin Gzowskiego poczta kanadyjska wydała znaczek pocztowy z jego portretem. Ukazały się również pamiątkowe koperty. Na jednej z nich widnieje fotografia Gzowskiego, na drugiej — reprodukcja okładki wydanego w styczniu 1944 r. pierwszego numeru czasopisma „*Polish Engineering Review — Technik Polski*” z portretem Gzowskiego.

E. O.

¹ Por.: W. Turek, *Sir Casimir S. Gzowski (życie — dzieła — zasługi)*, Toronto 1957. Monografia ta, dająca też pełną bibliografię prac o Gzowskim, ukazała się jako pierwsza pozycja w serii *Prace*, wydawanej przez Instytut Polski w Kanadzie.